

Avond 7 Getuigend Christen zijn (1)

Achtergrondinformatie

Inleiding

Bedoeling van deze les is om de jongeren na te laten denken over wat het betekent om getuigend christen te zijn. Daarbij is het belangrijk dat ze gaan beseffen dat God hen daarbij kan gebruiken juist voor de mensen om hen heen.

Een paar opmerkingen bij de bijbelstudievragen bij Johannes 1.

Vraag 1: het is duidelijk dat Andreas een broer is van Petrus en dat Andreas en Petrus waarschijnlijk Filippus ook wel kenden als plaatsgenoot. Filippus zal op zijn beurt niet zomaar Nathanaël hebben opgezocht. Hoewel het er niet met zoveel woorden staat, zullen ze bekenden / vrienden van elkaar zijn geweest.

Telkens zien we dit patroon in de Bijbel (vgl. bijv. Marcus 1:14-18, 29-30; 2:13-17; 5:19-20; 6:8-10): mensen die door Jezus zijn gevonden, delen dit goede nieuws met vrienden, familie, bekenden, collega's anderen in hun buurt. Tegenwoordig spreken we van het 'netwerk' van mensen. Het is belangrijk om te beseffen dat door de geschiedenis heen verreweg de meeste mensen tot Christus en de kerk zijn gekomen via contacten met 'gewone' christenen in hun buurt, die hun vrienden wilden zijn. Ook vandaag geldt dat voor ca. 80% van de nieuwe christenen die uit de wereld komen.

Gemeenteleden toerusten voor evangelisatie en getuige-zijn betekent dus allereerst dat we hun helpen om de mogelijkheden voor getuigen in hun eigen omgeving te ontdekken. Het betekent niet in de eerste plaats dat we hen rekruteren voor georganiseerd evangelisatiewerk, al kan dat een gevolg zijn.

Vraag 2: Filippus' getuigenis bevat ca. 3 zinnen, waarin zeker 2 fouten staan. Hij kent Jezus nog maar een dag en veel weet hij nog niet. Maar dat houdt hem niet tegen. Het is belangrijk dat jonge en oude kerkleden beseffen dat ons getuige-zijn niet rust in veel kennis en foutloze overdracht. Veel belangrijker is: kennen wij Jezus en Zijn liefde voor ons? Natuurlijk is kennis niet onbelangrijk, maar het komt niet als eerste. In de omgang met Jezus heeft Filippus ongetwijfeld veel bijgeleerd, maar zijn enthousiasme en liefde voor Hem was er eerst. De heilige Geest wil Filippus' getuigenis gebruiken.

Het gaat er niet om dat wij alles vertellen wat er te weten valt, maar dat wij vertellen wat wij weten. Dat is getuige-zijn. Wie moet getuigen voor een rechtbank hoeft niet te vertellen wat hij niet gezien of gehoord heeft, maar wat hij wel gezien en gehoord heeft, ook al is dat nog zo weinig.

Uit “Inpakken en Wegwezen” (uitgave Dteg)

DE DRIE SLEUTELS NAAR HET HART VAN EEN MENS

Het hart van een mens is net z'n huis. Je gaat door een deur het huis binnen. Zonder de juiste sleutels tukt dat niet. Uit vraaggesprekken met toetreders blijkt dat er drie 'sleutels' zijn die - vaak samen - de deuren van een hart kunnen openen.

Het zijn
Relatie
Tijd

In dit gedeelte uitleg over deze drie sleutels.

SLEUTEL RELATIE

Eerder kon je al lezen: Bijna elke reiziger heeft ontdekt dat vriendschap met een christen deel uitmaakt van het proces van tot geloof komen. Het zijn vrienden en vriendinnen die je bemoedigen, ondersteunen of je voorbeeld zijn. Zo gaat het vaak. Als je hebt leren geloven en terug kijkt vertelt een nieuw-gelovige vaak:

"Ik had een kennis, collega of vriend(in) van wie ik iets zag of hoorde. En dat zette me aan het denken, bracht me aan het zoeken ..." Er zijn veel cijfers uit onderzoeken onder mensen die tot geloof zijn gekomen. Ze bevestigen wat toetreders antwoorden op de vraag "Wie of wat was de belangrijkste reden waarom je bent gaan geloven? "

VRAAG AAN TOETREDERS	VROUWEN ZEGGEN	MANNEN ZEGGEN
M'n partner	5%	22%
M'n kinderen	13%	30%
M'n ouders	6%	6%
Een christen vriend(in)	24%	15%
Een christen kennis /buur	4%	4%
Een predikant/ pastor	25%	15%

De belangrijkste les is dit: mensen komen tot geloof vanwege andere mensen, vanwege christenen. Vanwege jou en mij. Daarom kan iemand schrijven: God schakelt mensen in, zo komt Hij zelf dicht bij de mensen. Dat is het wonder van de Heilige Geest.

SLEUTEL TIJD

Vaak duurt het lang voor iemand gaat geloven.

Tussen de eerste kennismaking en de keus voor God zit een bepaalde tijd, die voor ieder mens verschillend is. Wat onderzoekcijfers:

- 21% korter dan 1 jaar
- 10 % 1 jaar; 11% 2 jaar
- 15% 3-5 jaar
- 8% 6-10 jaar
- 6 % meer dan 11 jaar
- 29% een levenslangproces

Voor bijna eenderde van de toetreders was het leren geloven een levenslang zoeken en twijfelen en telkens uitkomen bij geloven. Aan de andere kant is voor meer dan een vijfde van alle toetreders de keus snel gemaakt. Al binnen een jaar! Er blijkt een duidelijk verband tussen de sterkte van de relatie (sleutel 1) en de tijd (sleutel 2).

- Het duurt gemiddeld een jaar of vier voor iemand van een eerste kennismaking met God en geloven tot een keuze komt.
- Hoe sterker de relatie is, hoe korter vaak het proces van tot geloven komen. Vooral bij (nieuwe) partners zie je dat dit proces van verandering en keuzes maken snel gaat.

SLEUTEL GROEP

De derde sleutel is de groep.

Of beter gezegd: Het gedrag en de houding van een groep mensen die een zoeker of toetreders ontmoet. Voor groep kun je ook gemeente, kring, aanwezig of i.d. invullen. Opvallend is de volgende uitspraak van Robin Gilt: First you belong, then you believe. Ik maak de uitspraak nog wat langer, en knoop deze graag vast aan het zendingsbevel: Eerst hoor je ergens bij, dan ga je ergens in geloven, daarna ga je je ernaar gedragen ...

EEN SLEUTELROL SPELEN

Er zijn drie dus sleutels. Mensen spelen vaak een sleutelrol. Het zijn mensen zoals jij en ik die relaties hebben, die door de tijd heen contacten hebben en samen dingen doen. God laat christenen en de gemeente een sleutelrol spelen.

Binnen de gemeente zie je dat op allerlei momenten gebeuren. In de catechese, het pastoraat, de zorg, het diaconaat, tijdens diensten, in daden en gesprekken. Het is allemaal bedoeld om mensen met en van elkaar te laten leren. Dat mensen elkaars hart weten te raken. Om zo God meer te leren kennen. Als je als gemeente kleiner wordt, als mensen niet graag meer komen ... dan moet je je afvragen of je als kerk wel de juiste sleutelrol speelt.

Als gemeente en als christen kun je en moet je ook je sleutelrol weten buiten de kerk. Want juist christenen krijgen van God een sleutelrol toebedeeld. Dan heet het geen catechese of pastoraat, maar dat noemen we dan evangelisatie. Als je gemeente niet groeit, als er vrijwel nooit iemand binnenkomt ... ook dan moet je je afvragen of je wel de juiste rol speelt als kerk. Laat me zijn een sleutel, Heer, in uw hand ...

VAN DE THEORIE NAAR DE PRAKTIJK

Je las over de drie sleutels relatie, tijd en groep.

Over deze sleutels en onderstaande drie gevolgtrekkingen praat je met elkaar door.

- Elk mens gaat een eigen route: er zijn geen standaard-trajecten. Dat vergt geen standaardroutes, maar begeleiding op maat door christenen en gemeente.
- Tot geloof komen kost vaak veel tijd. Dat vergt geduld en aandacht van christenen en een begeleiding die zich aanpast, tijdens deze lange periode.
- Tot geloof komen gaat vaak via mensen. Driekwart van de mensen komt tot geloof door de relaties met christenen. Dat vergt dus vriendschap en liefde van christenen. Een verborgen agenda is hierbij niet gewenst. Wees open en eerlijk. Heb humor en geduld.

Lesopzet

a. leerdoelen

- De jongeren kunnen vertellen hoe ze zelf evangelisatie tot nu toe hebben ervaren.
- Ze weten dat God persoonlijke ervaringen wil gebruiken in Zijn plan om anderen te bereiken en kunnen daar voorbeelden van noemen.
- Ze kunnen onder woorden brengen wat het geloof met hen doet en hoe hen dat helpt in hun leven.
- Ze kunnen omschrijven dat het Gods opdracht is om het evangelie door te geven aan anderen die Hem nog niet kennen.
- Ze weten dat het in de eerste plaats van je vraagt om met bekenden over de Here God te praten.
- Ze kunnen vertellen dat dit laatste ook tot uitdrukking komt in de roeping van de discipelen van de Here Jezus.

b. lesopzet

Tijd	Theorie /werkvorm	Wie
19.00	Mentorkwartiertje:	
19.15	Terugblik en meningen peilen Afgelopen weken hebben we het gehad over de wet en hoe je kunt leven zoals God dat wil. De laatste twee lessen van dit blok willen we besteden aan hoe je dit nu kunt uitdragen. Hoe straal je het uit, wat is inspirerend aan jouw christelijke levensstijl? We gaan nu eerst samen bespreken hoe we zelf evangelisatie ervaren. a. de ervaringen Op het werkblad staat de volgende uitspraak van Peter Schele: “Er is een overeenkomst tussen christenen en niet christenen. Ze hebben allebei een hekel aan evangelisatie”. Daaronder staan de volgende vragen: 1. Vind je getuige zijn van God/ De Here Jezus moeilijk-----makkelijk vervelend-----prettig onbelangrijk---- belangrijk (Zet een kruisje op de lijnen. Wat is jouw gevoel of gedachte hierbij? Waarom vind je dat?) 2. Wie heeft er wel eens meegedaan met evangelisatieactiviteiten? Vertel er eens iets over. 3. Heb je wel eens met een vriend(in) of klasgenoot of iemand anders gepraat over geloof? Hoe ging dat? Was dat een positieve of negatieve ervaring?	

	4. Heb je wel eens meegemaakt dat iemand tot geloof kwam die eerst niet geloofde? Verdeel de groep in groepjes van 3 en laat ze dit bespreken . De groepjes kunnen zich verdelen over de hoeken van een zaaltje maar ze kunnen ook in verschillende zaaltjes gaan zitten. Spreek een duidelijke eindtijd af wanneer er weer gezamenlijk gepraat gaat worden. Bespreek gezamenlijk de antwoorden: Maak op een groot vel de lijnen van vraag 1 ook. Laat ze d.m.v. kleine stickertjes hun eigen mening opplakken. Daarna samen bespreken: Waarom heb je daar je stickertje geplakt. Hoe komt het dat we evangelisatie moeilijk/makkelijk vinden? Vinden we het belangrijk enz.	
19.30	God wil ervaringen van mensen gebruiken We mogen weten dat God onze ervaringen wil gebruiken om anderen over Hem te vertellen. In de bijbel staan tal van voorbeelden. Het staat vol verhalen over mensen waaruit blijkt dat God steeds voor hen wil zorgen en bij hen wil blijven. Denk maar aan de verhalen van Abraham, David, het volk Israel. Steeds opnieuw vertellen die verhalen over de trouw en liefde van God. Ook in het nieuwe testament staan getuigenissen van mensen over de Here Jezus. God wil menselijke ervaringen gebruiken om duidelijk te maken wie Hij is. Kijk maar in Johannes 15: 8. (Op werkblad) We gaan nu samen een Bijbelgedeelte lezen waarin Paulus zelf zijn bekeringsverhaal gebruikt om over God te vertellen. Handelingen 22:1 – 16: Paulus gebruikt zijn eigen ervaringen om te vertellen van Zijn God. Op het werkblad staan daarbij de volgende vragen: 1. Wat is jouw reactie op dit verhaal? 2. Heb je wel eens eerder een bekeringsverhaal gehoord? Wat vond je daarvan? Bespreek de vragen onder het Bijbelgedeelte gezamenlijk in de groep.	
19.40	Jouw ervaringen met God Als we dus samen zeggen dat God ook ons wil gebruiken dan is het ook goed om te weten hoe wij God hebben leren kennen. Van Paulus hebben we gezien hoe Hij God en de Here Jezus heeft leren kennen. We gaan nu samen bekijken hoe we zelf iets van God hebben geleerd in ons leven.	

	Dat is ook in evangelisatie heel belangrijk. God is onzichtbaar. We kunnen Hem niet zien. Maar hoe kunnen we Hem toch leren kennen en hoe kunnen andere mensen Hem leren kennen? Daarom gaan we eerst weer bij onszelf kijken hoe dat bij onszelf is gebeurd. Op het werkblad staat de volgende opdracht: Heb jij ervaren dat God er was? Wanneer gebeurde dat? Waar was je en waarom ervoer je toen iets van God in deze wereld? Vind je Hem (soms) ook onzichtbaar? Wanneer? Bedenk dit voor jezelf. Maak hierover een klein tekeningetje: <table><tr><td>God merkbaar/zichtbaar:</td><td>God niet merkbaar/zichtbaar:</td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr></table> Verdeel de groep in duo's. Laat ze eerst stil voor zichzelf de vragen beantwoorden en de kleine tekeningen maken en laat ze daarna dit en de volgende vragen in tweetallen bespreken. Vertel vooral dat het erom gaat dat je eerlijk bent. Sommigen zullen al meer van God hebben ervaren dan anderen. Het is geen wedstrijd. Sommigen hebben juist nu misschien iets van geloofsmoeilijkheden. Wanneer je het wil bespreken is er alle ruimte voor maar het hoeft niet perse.	God merkbaar/zichtbaar:	God niet merkbaar/zichtbaar:	 	 	
God merkbaar/zichtbaar:	God niet merkbaar/zichtbaar:					
19.50	Bijbelstudie Joh. 1:35-52 Het doel van deze bijbelstudie is dat de groep zicht krijgt op het principe van getuige-zijn in je directe leefomgeving. Op het werkblad staat Joh 1: 35-52 afgedrukt met ruimte daaromheen voor aantekeningen. Lees het Bijbelgedeelte gezamenlijk. Op het werkblad staan de volgende vragen: 1. a. Wat was Andreas van Petrus (vs. 40)?					

	b. Wat was Filippus van Andeas en Petrus (vs. 44)? c. Wat was Filippus (waarschijnlijk) van Nathanaël? d. Wat kunnen we hiervan leren voor ons eigen getuige-zijn? Tot wie mogen we ons eerst richten? 2. Lees nog eens goed wat Filippus zegt tegen Nathanaël (vs. 45): a. <i>"Wij hebben hem gevonden, van wie Mozes in de wet geschreven heeft en de profeten..."</i> → klopt dit? Heeft Filippus Jezus inderdaad gevonden? Zie vers 43. b. <i>"... Jezus, de zoon van Jozef..."</i> → klopt dit? Was Jezus de zoon van Jozef? c. <i>"... uit Nazaret..."</i> → klopt dit? Kwam Jezus inderdaad uit Nazaret? Is dat alles wat er te zeggen valt? d. wat vind je van dit getuigenis van Filippus? Wat kun je hiervan leren: • over jezelf? • over de kracht van de heilige Geest? Bespreek de vragen gewoon gezamenlijk. (Wat opmerkingen bij deze vragen vind je in het achtergrondmateriaal) Sluit dit onderdeel af in de grote groep, door in een paar minuten de belangrijkste lessen samen te vatten (gebruik het bord): * getuige-zijn begint dichtbij en bij mensen met wie je een relatie hebt (familie, plaatsgenoten, vrienden) - in je eigen 'netwerk' * bij getuige-zijn gaat het erom dat we vertellen wat we weten, niet dat we vertellen wat we (nog) niet weten * wij getuigen, de Geest overtuigt	
20.00	Presentatie: Overleg wat er in de folder moet komen. Bedenk waar ze echt voor willen gaan naar aanleiding van deze les. Dit kan iets concreets zijn of iets minder concreet. Probeer dit als leiding te sturen, probeer ze echt te stimuleren om ergens voor te gaan! Laat één of twee mensen dit uitwerken. Het wordt ook tijd om afspraken te gaan maken over de definitieve vormgeving van de folder en over de mogelijkheden van verspreiding.	

20.10	Huiswerk opgeven - memorisatietekst uitdelen - evt. opdracht mbt prestatie - de volgende huiswerkopdracht: We hebben gezien dat evangelisatie het beste kan beginnen bij de mensen die je al kent waar je op een bepaalde manier een relatie mee hebt. Dit blijkt ook uit onderzoek. Meer dan 75% van de mensen die tot geloof is gekomen, geeft aan dat het komt doordat ze iemand kenden die al christen was. Ze spraken er samen over in de tijd dat ze samen waren en soms komen mensen door die gesprekken tot geloof. Dit kunnen allerlei relaties zijn: verkering, huwelijk, vrienden, vriendinnen, sportgenoten, familie enz. enz. Vaak denk je bij jezelf dat je bijna geen mensen kent die niet geloven. Maar thuis mag je eens bekijken wat jullie netwerk is en hoeveel mensen daarin niet geloven. Bekijk samen op het werkblad het onderdeel : Mijn netwerk. Laat ze dit thuis invullen. Eerst dus alle namen. Daarna onderstrepen de mensen waarmee ze langer dan een half uur per week contact hebben. Tenslotte zetten ze een sterretje achter de mensen die nog niet geloven. Zijn er dus mensen die onderstreept zijn en die een sterretje hebben dan is dat de groep waar we het eigenlijk over hebben. Hiermee hebben de catechisanten wel contact maar die mensen kennen de Here God nog niet. Dit zijn dus de mensen waarmee je het beste op een goed moment over het geloof kunt praten. (het is heel slim om als catecheet dit even voor de les ook te doen dan zie je hoe het werkt) sluiting Hou tijdens het gebed ook een moment stilte waarbij iedereen kan bidden voor bekenden, die niet geloven.	
-------	---	--

c. benodigde materialen

- Poster met lijnen en stickertjes (opdracht 1)
- memorisatiekaartje

d. suggesties

zingen: Psalm 87; 117; Gz 64; Gz 167; LB 481; E&R 243

bijbelgedeelten: Mt 5:13-16; Mt 28: 16-20; Joh.13:31-33; Kol.4:5-6

belijdenis: HC 32 vr.ant 86; DL hfst I art 2 en 3

e. evaluatie

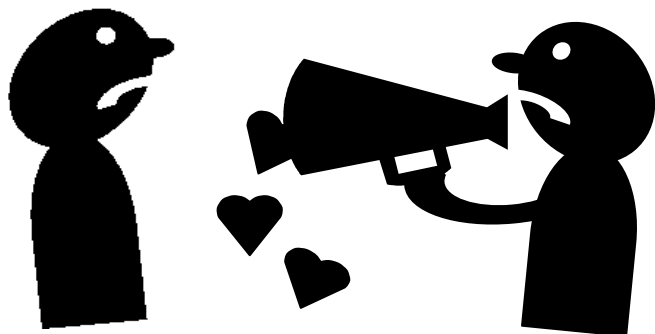
1	In hoeverre leerdoelen gehaald?				
		--	-	+	++
	1 - De jongeren kunnen vertellen hoe ze zelf evangelisatie tot nu toe hebben ervaren.				
	2 - Ze weten dat God persoonlijke ervaringen wil gebruiken in Zijn plan om anderen te bereiken en kunnen daar voorbeelden van noemen.				
	3 - Ze kunnen onder woorden brengen wat het geloof met hen doet en hoe hen dat helpt in hun leven.				
	4 - Ze kunnen omschrijven dat het Gods opdracht is om het evangelie door te geven aan anderen die Hem nog niet kennen.				
	5. - Ze weten dat het in de eerste plaats van je vraagt om met bekenden over de Here God te praten.				
	6. Ze kunnen vertellen dat dit laatste ook tot uitdrukking komt in de roeping van de discipelen van de Here Jezus.				
2	Opmerkingen mentor/ catecheet				
3	Wat moet de volgende keer anders				

Getuigend christen zijn (1)

blok E - nivo 3 - avond 7

Meningen peilen

Een uitspraak van Peter Scheele:

“Er is een overeenkomst tussen christenen en niet christenen. Ze hebben allebei een hekel aan evangelisatie”

1. Vind je getuige zijn van God / de Here Jezus:

moeilijk-----makkelijk

vervelend-----prettig

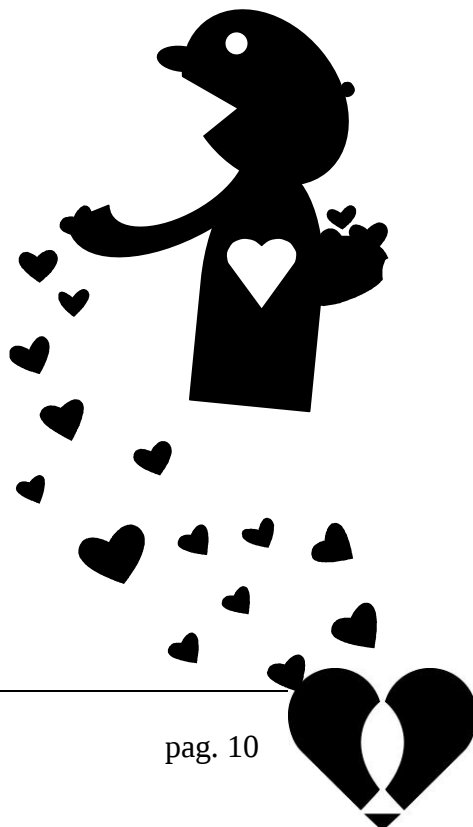
onbelangrijk-----belangrijk

Zet een kruisje op de lijnen. Wat is jouw gevoel of gedachte hierbij? Waarom vind je dat?

2. Wie heeft er wel eens meegedaan met evangelisatieactiviteiten? Vertel er eens iets over.

3. Heb je wel eens met een vriend(in) of klasgenoot of iemand anders gepraat over geloof? Hoe ging dat? Was dat een positieve of negatieve ervaring?

4. Heb je wel eens meegemaakt dat iemand tot geloof kwam die eerst niet geloofde?

God wil ervaringen van mensen gebruiken

Johannes 15: 8

De grootheid van mijn Vader zal zichtbaar worden wanneer jullie veel vrucht dragen en mijn leerlingen zijn

Handelingen 22:1-16

Wat is jouw reactie op dit verhaal?

Heb je wel eens eerder een bekeringsverhaal gehoord? Wat vond je daarvan?

Jouw ervaringen met God

Heb jij ervaren dat God er was? Wanneer gebeurde dat?

Waar was je en waarom ervoer je toen iets van God in deze wereld?

Vind je Hem (soms) ook onzichtbaar? Wanneer?

Maak hierover een klein tekeningetje:

God merkbaar/zichtbaar:

God niet
merkbaar/zichtbaar:

Bijbelstudie Johannes 1:35-52

35 De volgende dag stond Johannes er weer met twee van zijn leerlingen. 36 Toen hij Jezus voorbij zag komen, zei hij: 'Daar is het lam van God.' 37 De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen met Jezus mee. 38 Jezus draaide zich om, en toen hij zag dat ze hem volgden, zei hij: 'Wat zoeken jullie?' 'Rabbi,' zeiden zij tegen hem (dat is in onze taal 'meester'), 'waar logeert u?' 39 Hij zei: 'Kom maar mee, dan zul je het zien.' Ze gingen met hem mee en zagen waar hij onderdak had gevonden; het was ongeveer twee uur voor zonsondergang en ze bleven die dag bij hem. 40 Een van de twee die gehoord hadden wat Johannes zei en Jezus gevolgd waren, was Andreas, de broer van Simon Petrus. 41 Vlak daarna kwam hij zijn broer Simon tegen, en hij zei tegen hem: 'Wij hebben de messias gevonden' (dat is Christus, 'gezalfde'), 42 en hij nam hem mee naar Jezus. Jezus keek hem aan en zei: 'Jij bent Simon, de zoon van Johannes, maar voortaan zul je Kefas heten' (dat is Petrus, 'rots'). 43 De volgende dag besloot Jezus naar Galilea te gaan en daar ontmoette hij Filippus. Hij zei tegen hem: 'Ga met mij mee.' 44 Filippus kwam uit Betsaida, uit dezelfde stad als Andreas en Petrus. 45 Hij kwam Natanaël tegen en zei tegen hem: 'We hebben de man gevonden over wie Mozes in de wet geschreven heeft en over wie ook de profeten spreken: Jezus, de zoon van

Jozef, uit Nazaret!’ 46 ‘Uit Nazaret?’ zei Natanaël. ‘Kan daar iets goeds vandaan komen?’ ‘Ga zelf maar kijken,’ zei Filippus. 47 Jezus zag Natanaël aankomen en zei: ‘Dat is nu een echte Israëliet, een mens zonder bedrog.’ 48 ‘Waar kent u mij van?’ vroeg Natanaël. Jezus antwoordde: ‘Ik had je al gezien voordat Filippus je riep, toen je onder de vijgenboom zat.’ 49 ‘Rabbi, u bent de Zoon van God, u bent de koning van Israël!’ zei Natanaël. 50 Jezus vroeg: ‘Geloof je omdat ik tegen je zei dat ik je onder de vijgenboom zag zitten? Je zult nog grotere dingen zien.’ 51 ‘Waarachtig, ik verzeker jullie,’ voegde hij eraan toe, ‘jullie zullen de hemel geopend zien, en de engelen van God zien omhooggaan en neerdalen naar de Mensenzoon.’

1. Wat was Andreas van Petrus (vs. 40):
 Wat was Filippus van Andeas en Petrus (vs. 44):
 Wat was Filippus (waarschijnlijk) van Nathanaël:
 Wat kunnen we hiervan leren voor ons eigen getuige-zijn?
 Tot wie mogen we ons eerst richten:
2. Lees nog eens goed wat Filippus zegt tegen Nathanaël (vs. 45):

Klopt dit? Heeft Filippus Jezus inderdaad gevonden? Zie vers 43.

Klopt dit? Was Jezus de zoon van Jozef?

Klopt dit? Kwam Jezus inderdaad uit Nazaret? Is dat alles wat er te zeggen valt?

3. Wat vind je van dit getuigenis van Filippus?
 Wat kun je hiervan leren:

- over jezelf:

- over de kracht van de Heilige Geest:

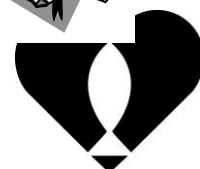
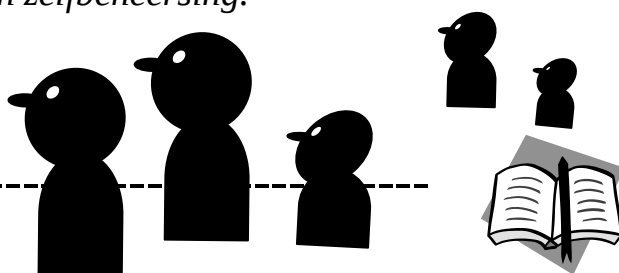

Galaten 5: 22 - 23a

Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.

Bijbelleesrooster

Deuteronomium 4:6-8

Van een leven naar Gods wet kan een getuigenis uitgaan.

Matteüs 5:13-16

Goede werken hebben een plek in een christelijk getuigenis. Ze wijzen boven zichzelf uit naar de goede God.

Matteüs 5:16-20

Als getuigen moeilijk is mag je vertrouwen op de Geest van God.

Johannes 13:31-33

Van onderlinge liefde gaat een boodschap uit. Je laat zien dat je bij Jezus hoort.

1 Petrus 2:11-12

Een christelijke levensstijl kan de spot van je omgeving oproepen maar is uiteindelijk tot eer van God.

Kolossenzen 4:5-6

je wijs gedragen tegenover buitenstaanders, wat betekent dat voor jou?

1 Petrus 3:13-16

Ben jij bereid om – als het nodig is - uit te leggen waarom je gelooft? En weet je wat je zou willen zeggen?

